

بررسی نیم‌فصل اول بیست‌تین دوره لیگ بر تر در گفت‌وگوی «جوان» با اصغر مازیار کارشناس و مربی فوتبال

افت کیفیت بازیکنان و مربیان زنگ خطر است

نیم‌فصل اول لیگ بر تر فوتبال در شرایطی به پایان رسید که فصل جاری با توجه به غیبت تماشاگران به دلیل شیوع کرونا یکی از متفاوت‌ترین دوره‌ها است، دوره‌ای که در میانه راه کمتر شگفتی‌سازی را شاهد بوده و مانند فصل‌های گذشته چهره تیم‌های مدعی مشخص است. در گفت‌وگو با اصغر مازیار کارشناس و مربی فـسـو تـیـال، نـسـقـاط ضـعـف و قـوـبـت رقیب‌های لیگ در نیم‌فصل اول را بررسی کرده‌ایم.

آقای مازیار، فصل جاری لیگ بر تر فوتبال با تمام فراز و نشیب‌ها به نیم‌فصل رسیده و چهره‌های تیم‌های مدعی مشخص شده تا شاهد رقابت جذاب‌تری در ادامه لیگ باشیم، می‌خواهیم در ابتدا بپرسیم ۱۵ هفته گذشته از لیگ را چگونه دیدید؟

به صورت کلی وقتی به فصل جاری لیگ بر تر و صدر جدول نگاه می‌کنیم می‌بینیم که جایگاه اول تا سوم بین سه تیم پرسپولیس، سپاهان و استقلال تقسیم شده است و این نشان می‌دهد که در فوتبال ایران به‌رغم اینکه این تیم‌ها در مواقعی از فصل خوب نتیجه‌تیر گرفته‌اند ولی به خاطر اسم و رسم و ریشه‌ای که دارند، باز هم بالای جدول متعلق به چنین تیم‌هایی است. این در شرایطی است که ما در طول نیم‌فصل اول دیدیم تیم‌هایی مانند گل‌گهر، صنعت نفت و تراکتور هم تا صدر بلا آمدند اما نتوانستند جایگاهی که داشتند را در ادامه حفظ کنند. با توجه به این مقایسه به این نتیجه می‌رسیم که تیم‌های ریشه‌دار و هواداران بیشتری که نسبت به سایر باشگاه‌ها دارند مجبور شدند که روند مثبتی در لیگ داشته باشند و در نهایت در پایان نیم‌فصل اول می‌بینیم که این نشان می‌دهد اگر تیم‌ها می‌خواهند در رده تیم‌های مدعی باشند باید همه جوانب را در نظر بگیرند و نتایج لختل‌های، مقطعی و موقت نمی‌تواند در جایگاه تیم‌ها تأثیر گذار باشد.

می‌شود این طور برداشت کرد که شخصیت قهرمانی و مدعی بودن در این تیم‌ها شکل گرفته و حتی اگر از روزهای اوچ‌شان هم فاصله دوباره بتوانند یک روند صعودی را تجربه کنند و چهره یک تیم مدعی را بگیرند؟

قطعاً، این شخصیت قهرمانی در باشگاه‌های مدعی شکل گرفته، بازیکنان را مجبور می‌کند که نهایت تلاش‌شان را بکنند و به نتیجه برسند.

اگر چه تیم‌های مدعی همان تیم‌های همیشگی هستند اما در سطح مسابقات اس‌مال تا امروز که در نیمه راه هستیم شاهد افت بوده‌ایم و جذابیت دور‌های قبلی را کمتر در ۱۵ هفته گذشته شاهد بوده‌ایم.

درست است، وقتی بخوایم سطح لیگ اس‌مال را بررسی می‌کنیم می‌بینیم که تیم‌ها از نظر عملکردی سطح بالایی نداشتند و تعداد مس‌س‌و‌ای‌ها زیاد است و حتی تیم‌هایی که در جمع مدعیان هستند با وجود بالاتنیشینی در جدول امار قابل قبولی ندارند. به عنوان

اکبرالدینی زاده، مدیر عامل

سال‌هاست در فوتبال باشگاهی کار کرده و کمک فنی یکی از تیم‌هایی که بیشترین گل زده را با ۲۵ گل دارد که آمار زیر ۲ گل زده برای هر بازی است، سپاهان ماشین‌سازی تبریز با آقای بیاتلو سرمربی سابقش که جوان‌ترین مربی لیگ بود، در انتهای جدول است، نساجی با وحید فاضلی یکسی دیگر از مربیان جوان است و ذوب‌آهن با رحمان رضایی و شهرخودرو با مهدی رحمتی جایگاه مناسبی ندارند. جایگاه این تیم‌ها که مربیان جوان داشته‌اند، نشان می‌دهد تیم‌هایی که مربیان شان تجربه کاری‌شان در لیگ بر تر کم است، اشتباهی که دارد اتفاق می‌افتد این است که بحث مربیگری با بازیکنان را قاطعی می‌کنیم و همان طور که در تر کبک تیم بازیکن جوان اضافه می‌کنیم، روی نیمکت هم مربی جوان می‌نشانیم. این در حالی است که در عرصه مربیگری نمی‌توان به یکباره کل کادرفنی را جوان کرد و انتظار داشت که نتیجه گرفت.

شاهد هستیم که خیلی از این مربیان جوان بدون طی کردن دوره‌های مربیگری و بحث دانش افزایی به یکباره روی نیمکت یک تیم لیگ بر تری نشسته‌اند و همین سبب شده تا نتوانند انتظارات را بر آورده کنند.

بحث مدرک و دانش یک بعد قضیه برای افزایش تجربه مربیان جوان است و بعد دیگر تجربه و بودن در کنار تیم‌هاست که به آینده‌زا شدن کمک می‌کند، تجربه تحمل شرایط سخت، تجربه گرفتن تصمیمات درست در مواقعی که تیم تحت فشار است و… مواردی است که در روندی که یک مربی جوان می‌خواهد طی کند دارای اهمیت است و باید به آن توجه شود.

دانش افزایی به یکباره روی نیمکت یک تیم لیگ بر تری نشسته‌اند و همین سبب شده تا نتوانند انتظارات را بر آورده کنند.

وقتی از تجربه صحبت می‌کنیم باید بگوییم که یک مربی علاوه بر تجربه برای اداره بازی، برای کنترل تیم‌هاست که به آینده‌زا شدن کمک می‌کند، تجربه تحمل شرایط سخت، تجربه گرفتن تصمیمات درست در مواقعی که تیم تحت فشار است و… مواردی است که در روندی که یک مربی جوان می‌خواهد طی کند دارای اهمیت است و باید به آن توجه شود.

نیم‌فصلی با هیج خروجی!

دنیاحجدری

نیم‌فصل نخست رقابت‌های لیگ بیستم فوتبال ایران زیر سایه شوم کرونا در ورزشگاه‌های خالی از تماشاگر یک به یک هفته‌هایش را پشت سر گذاشت و به پایان رسید. اما آنچه در طول ۱۵ هفته دور رفت رقابت‌های لیگ بر تر به شکلی آزاردهنده توی ذوق می‌زدسکوه‌های خالی از تماشاگر و عدم حضور هواداران در ورزشگاه‌ها بود که گویی ورزش دنیا دیگر به آن خو گرفته بود.

بازی در استادبوم‌های خالی از تماشاگر یک بار دیگر ثابت کرد که آدمیزاد به هر چیزی عادت کرده و خو می‌گیرد. همان‌طور که فوتبال به بازی در ورزشگاه‌هایی با سگوه‌های خالی و هواداران به تماشای بازی‌ها از پای گیرنده‌های تلویزیونی عادت کرده‌اند. با وجود این اما هنوز هم اتفاقاتی را شاهد هستیم که خو گرفتن به آن حتی از عادت کردن به ورزشگاه‌های خالی از جمعیت نیز سخت‌تر است. اتفاقاتی چون حاشیه‌سازی‌های مربیان، بازیکنان و مدیران بای کیفیت بودن بازی‌های لیگ که البته تلاش زیادی می‌شود تفسیر آن به گردن و آنها وادار می‌شوند که برای قرار گرفتن در تر کبب، تلاش بیشتری از خودشان نشان دهند. با ممنوعیت عقد قرارداد با بازیکنان خارجی می‌بینیم که بازیکن داخلی دیگر رقیبی برای خودش نمی‌بینند و از طرفی قیمت بازیکنان هم به طرز وحشتناکی بالا رفته و عملاً برخی بازیکنان تصوری می‌کنند که با تلاش کمتر می‌توانند پول خوبی به دست بیاورند و به همین خاطر با این نگاه غیر حرفه‌ای کیفیت‌شان افت می‌کند و این در نهایت به پایین آمدن سطح رقابت‌های لیگ ختم می‌شود.

می‌شود این طور برداشت کرد که بالا رفتن تنش و حاشیه‌ها روی نیمکت‌ها در نیم‌فصل که ز یاد شاهد بودیم، حربه‌ای برای پوشاندن ضعف فنی بوده است؟

وقتی از تجربه صحبت می‌کنیم باید بگوییم که یک مربی علاوه بر تجربه برای اداره بازی، برای کنترل نیمکت هم باید تجربه داشته باشد. تنش‌هایی که روی نیمکت‌ها به وجود می‌آید خروجی عملکرد مدیرانی است که یا با انتخاب یک کادر پر تجربه ریسک نمی‌کنند یا با انتخاب یک مربی بی‌تجربه ریسک بالایی را قبول می‌کنند. این در حالی است که در کادرفنی تیم‌ها در صورتی که به مربیان جوان اعتماد می‌کنیم، مربیان با تجربه‌ای هم کنارشان باید بگذاریم. برای این موضوع دو تیم اصفهانی را مثال می‌زنم که با مربیان جوان لیگ را آغاز کردند. یکی‌شان یعنی سپاهان موفق بود و دیگری یعنی ذوب‌آهن ضعیف نتیجه گرفت، سپاهان در حالی نویدکیا را انتخاب کرد که کنار این مربی جوان یک نیروی باتجربه گذاشت اما این کار را ذوب‌آهن کمتر انجام داد و کنار مربی جوانش یعنی رحمان رضایی، نیروی باتجربه نگذاشت. البته شاید برخی نتایج با تشابهات داوری جلیه‌جا شود اما در مجموع نمی‌توان کارنامه یک مربی را به داوری‌ها ارتباط داد.

علاوه بر ضعف فنی، دیگر به چه دلایلی می‌توان برای کاهش سطح کیفی لیگ اشاره کرد؟

زیرساخت‌ها مانند زمین تمرینی یکی از چالش‌های لیگ است که شرایط مناسبی ندارد و چند تیم غیرتهرانی با توجه به اینکه کیفیت زمین‌هایشان در شهرشان مناسب نیست در تهران تمرین می‌کنند، حتی برخی استادبوم‌ها دارای چمن مصنوعی آن هم از نوع بی کیفیت آن هستند و این برای تیمی در قد و قواره‌های لیگ بر تر قابل قبول نیست که نتواند یک زمین تمرین مناسب و یک زمین مسابقه خوب داشته باشد. زیرساخت‌های بی‌کیفیت روی آسیب‌دیگی بازیکنان و روش بازی تیم‌ها مؤثر است و سطح لیگ را هم پایین می‌آورد و اجازه نمی‌دهد بازیکنان در زمین بازی تاکتیک‌های مدنظر کادرفنی را اجرا کنند.

گزارش شیواوردوروی

پروکتل‌تر از متن آن بوده است. این فصل از رقابت‌ها به خاطر شرایطی که کروانا به کشور تحمیل کرده با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و بدون حضور تماشاگران آغاز شد و قطعاً تا پایان فصل نیز خبری از ورود هواداران به ورزشگاه‌ها نخواهد بود. در حالی که تیم‌ها با استفاده از تکنولوژی صدای تشویق هواداران را پخش می‌کنند اما این تشویق‌های مصنوعی هیچ تأثیری در کیفیت بازی‌ها و هیجان رقابت‌ها نداشته است.

■ ■ ■

■ امان از داوری

هیچ تیمی نیست که اعضای آن در طول نیم‌فصل اول حداقل چند بار از داوری‌ها و سوت‌های اشتباه گلایه نکرده باشند. قضاوت داوران لیگ بیستم آن‌قدر عجیب و ایراد و اشکال داشت که باید حدی‌ق را به مربیان و تیم‌های متضرر داد. تصمیمات گرفته شده در نتایج بازی‌ها تأثیر گذار بوده و از این حیث باشگاه‌ها بارها به کمیته داوران و فدراسیون نامه اعتراضی نوشتند ولی در یغ از کوچک‌ترین تغییر مثبتی متأسفانه در این فصل آقایان در فدراسیون برای پیشبرد اهداف انتخاباتی خود و راضی نگه داشتن هیئت‌های استانی به تعداد زیادی از داوران و کمک‌داوران بی‌تجربه فرصت قضاوت در لیگ بر تر را دادند تا تجربه‌اندوزی آنها به قیمت متضرر شدن تیم‌ها و همچنین بروز حواشی جدی تمام شود. این در حالی است که برخی اهالی فوتبال خواهان استفاده از VAR در لیگ شده‌اند ولی نداشتن امکانات لازم فعلاً اجازه محقق شدن این خواسته را نمی‌دهد. البته یکی، دو داور به یکی، دو اشتباه خود اعتراف و بابت آن عذرخواهی کردند ولی این مسئله تغییری در اصل ماجرا ایجاد نمی‌کند.

در صحبت‌های یتان به نقش مربیان خارجی در ایجاد رقابت بیسن مربیان ایرانی جهت بالا بردن سطح کیفی‌شان اشاره داشتند و به نظر می‌رسد که ممنوعیت جذب بازیکن و مربی خارجی نقش مهمی در پایین آمدن افت کیفیت لیگ داشته است.

تأثیرگذار است و علاوه بر مربیان، حضور نداشتن بازیکنان خارجی هم تأثیر کمی نداشت، اگر چه خارجی‌های باکیفیتی وارد لیگ ایران نمی‌شدند و از هر ۱۰ تا بازیکن شاید یک بازیکن می‌درخشید اما حداقل تأثیرگذاری که حضور بازیکنان خارجی داشت این بود که فضای رقابتی را برای بازیکنان داخلی تنگ‌تر می‌کرد و آنها وادار می‌شدند که برای قرار گرفتن در تر کبب، تلاش بیشتری از خودشان نشان دهند. با ممنوعیت عقد قرارداد با بازیکنان خارجی می‌بینیم که بازیکن داخلی دیگر رقیبی برای خودش نمی‌بینند و از طرفی قیمت بازیکنان هم به طرز وحشتناکی بالا رفته و عملاً برخی بازیکنان تصوری می‌کنند که با تلاش کمتر می‌توانند پول خوبی به دست بیاورند و به همین خاطر با این نگاه غیر حرفه‌ای کیفیت‌شان افت می‌کند و این در نهایت به پایین آمدن سطح رقابت‌های لیگ ختم می‌شود.

می‌شود این طور برداشت کرد که بالا رفتن تنش و حاشیه‌ها روی نیمکت‌ها در نیم‌فصل که ز یاد شاهد بودیم، حربه‌ای برای پوشاندن ضعف فنی بوده است؟

وقتی از تجربه صحبت می‌کنیم باید بگوییم که یک مربی علاوه بر تجربه برای اداره بازی، برای کنترل نیمکت هم باید تجربه داشته باشد. تنش‌هایی که روی نیمکت‌ها به وجود می‌آید خروجی عملکرد مدیرانی است که یا با انتخاب یک کادر پر تجربه ریسک نمی‌کنند یا با انتخاب یک مربی بی‌تجربه ریسک بالایی را قبول می‌کنند. این در حالی است که در کادرفنی تیم‌ها در صورتی که به مربیان جوان اعتماد می‌کنیم، مربیان با تجربه‌ای هم کنارشان باید بگذاریم. برای این موضوع دو تیم اصفهانی را مثال می‌زنم که با مربیان جوان لیگ را آغاز کردند. یکی‌شان یعنی سپاهان موفق بود و دیگری یعنی ذوب‌آهن ضعیف نتیجه گرفت، سپاهان در حالی نویدکیا را انتخاب کرد که کنار این مربی جوان یک نیروی باتجربه گذاشت اما این کار را ذوب‌آهن کمتر انجام داد و کنار مربی جوانش یعنی رحمان رضایی، نیروی باتجربه نگذاشت. البته شاید برخی نتایج با تشابهات داوری جلیه‌جا شود اما در مجموع نمی‌توان کارنامه یک مربی را به داوری‌ها ارتباط داد.

علاوه بر ضعف فنی، دیگر به چه دلایلی می‌توان برای کاهش سطح کیفی لیگ اشاره کرد؟

زیرساخت‌ها مانند زمین تمرینی یکی از چالش‌های لیگ است که شرایط مناسبی ندارد و چند تیم غیرتهرانی با توجه به اینکه کیفیت زمین‌هایشان در شهرشان مناسب نیست در تهران تمرین می‌کنند، حتی برخی استادبوم‌ها دارای چمن مصنوعی آن هم از نوع بی کیفیت آن هستند و این برای تیمی در قد و قواره‌های لیگ بر تر قابل قبول نیست که نتواند یک زمین تمرین مناسب و یک زمین مسابقه خوب داشته باشد. زیرساخت‌های بی‌کیفیت روی آسیب‌دیگی بازیکنان و روش بازی تیم‌ها مؤثر است و سطح لیگ را هم پایین می‌آورد و اجازه نمی‌دهد بازیکنان در زمین بازی تاکتیک‌های مدنظر کادرفنی را اجرا کنند.

گزارش شیواوردوروی

پروکتل‌تر از متن آن بوده است. این فصل از رقابت‌ها به خاطر شرایطی که کروانا به کشور تحمیل کرده با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و بدون حضور تماشاگران آغاز شد و قطعاً تا پایان فصل نیز خبری از ورود هواداران به ورزشگاه‌ها نخواهد بود. در حالی که تیم‌ها با استفاده از تکنولوژی صدای تشویق هواداران را پخش می‌کنند اما این تشویق‌های مصنوعی هیچ تأثیری در کیفیت بازی‌ها و هیجان رقابت‌ها نداشته است.

■ ■ ■

■ امان از داوری

هیچ تیمی نیست که اعضای آن در طول نیم‌فصل اول حداقل چند بار از داوری‌ها و سوت‌های اشتباه گلایه نکرده باشند. قضاوت داوران لیگ بیستم آن‌قدر عجیب و ایراد و اشکال داشت که باید حدی‌ق را به مربیان و تیم‌های متضرر داد. تصمیمات گرفته شده در نتایج بازی‌ها تأثیر گذار بوده و از این حیث باشگاه‌ها بارها به کمیته داوران و فدراسیون نامه اعتراضی نوشتند ولی در یغ از کوچک‌ترین تغییر مثبتی متأسفانه در این فصل آقایان در فدراسیون برای پیشبرد اهداف انتخاباتی خود و راضی نگه داشتن هیئت‌های استانی به تعداد زیادی از داوران و کمک‌داوران بی‌تجربه فرصت قضاوت در لیگ بر تر را دادند تا تجربه‌اندوزی آنها به قیمت متضرر شدن تیم‌ها و همچنین بروز حواشی جدی تمام شود. این در حالی است که برخی اهالی فوتبال خواهان استفاده از VAR در لیگ شده‌اند ولی نداشتن امکانات لازم فعلاً اجازه محقق شدن این خواسته را نمی‌دهد. البته یکی، دو داور به یکی، دو اشتباه خود اعتراف و بابت آن عذرخواهی کردند ولی این مسئله تغییری در اصل ماجرا ایجاد نمی‌کند.

نگاهی به اتفاقات و حواشی نیم‌فصل اول لیگ بر تر بیستم فوتبال

از سوت‌های اشتباه تا اوج‌گیری سپاهان و پرسپولیس و سقوط استقلال

بالاتر هم فکر کنند. مس رفسنجان بعد از ۱۵ سال به لیگ بر تر صعود کرده و شاگردان ربیععی اگرچه در پنج هفته ابتدایی روزهای تلخی را پشت سر گذاشتند ولی با گذشتن از سد نفت مسجدسلیمان و نساجی راه خود را پیدا کردند. چهار پیروزی و یک تساوی در هفته‌های آخر نیم‌فصل اول مسی‌ها را در رده نهم جدول جای داد.

■ بازگشت سپاهان و پرسپولیس

محرم نویدکیا با پذیرفتن سرمربیگری سپاهان به آرزوی دیرینه خود رسید. طلایی‌پوشان که همواره یکی از مدعیان قهرمانی محسوب می‌شوند امسال قدرت‌نمایی در لیگ را در آغاز کردند؛ باخت به گل‌گهر شروع خوبی برای سپاهان نبود اما نویدکیا در این مدت سعی کرد نماینده اصفهان را در بین تیم‌های بالاتنیشین حفظ کند. آ‌رامش را به تیرم تریق کند و به دور از نوع حاشیه‌سازی نماینده اصفهان را در بین تیم‌های بالاتنیشین حفظ کند. اوج هنر‌نمایی‌های او در هفته‌های پایانی بود تا جایی که سپاهان با گذشتن از سد استقلال صدرنشین نیم‌فصل شد (قبل از دیدار گل‌گهر – پرسپولیس). از طرفی پرسپولیس

ضعیف تیم و اعتراض هواداران مقاومت خواهد کرد.

نخست است که تیم‌ها به آمادگی و هماهنگی لازم برای نمایش خود گذشتن بازی‌های تماشاگر پسند دست نیافته‌اند!